

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चिरिघातुवत् (526) बोध्यानि । ¹जिरिण्वन्^A-ती ।

(604) “जिवि प्रीणने” (I-भ्वादिः-594. सक. सेट्. पर.)

²जिन्वकः-न्विका, जिन्वकः-न्विका, जिजिन्विषकः-षिका, जेजिन्वकः-न्विका ;
जिन्विता-त्री, जिन्वयिता-त्री, जिजिन्विषिता-त्री, जेजिन्विता-त्री ;

^Bजिन्वन्-न्ती, जिन्वयन्-न्ती, जिजिन्विषन्-न्ती ;

— जिन्वयमानः, जिन्वयिष्यमाणः, — जेजिन्वयमानः, जेजिन्विष्यमाणः ;

³प्रजिन्-प्रजिन्वौ-प्रजिन्वः ;

जिन्वितम्-तः, जिन्वितः, जिजिन्विषितः, जेजिन्वितः-तवान् ;

जिन्वः, जिन्वः, जिजिन्विषुः, जेजिन्वः ;

जिन्वितव्यम्, जिन्वयितव्यम्, जिजिन्विषितव्यम्, जेजिन्वितव्यम् ;

जिन्वनीयम्, जिन्वनीयम्, जिजिन्विषणीयम्, जेजिन्वनीयम् ;

जिन्व्यम्, जिन्व्यम्, जिजिन्विष्यम्, जेजिन्व्यम् ;

ईषजिन्वः, दुर्जिन्वः-सुजिन्वः ;

जिन्वयमानः, जिन्वयमानः, जिजिन्विष्यमाणः, जेजिन्वयमानः ;

जिन्वः, जिन्वः, जिजिन्विषः, जेजिन्वः ;

जिन्वितुम्, जिन्वयितुम्, जिजिन्विषितुम्, जेजिन्वितुम् ;

⁴जिन्वा, जिन्वना, जिजिन्विषा, जेजिन्वा ;

जिन्वनम्, जिन्वनम्, जिजिन्विषणम्, जेजिन्वनम् ;

जिन्विता, जिन्वयिता, जिजिन्विषिता, जेजिन्विता ;

सञ्जिन्व्य, सञ्जिन्व्य, सञ्जिजिन्विष्य, सञ्जेजिन्व्य ;

1. ‘स्वादिभ्यः—’ (3-1-73) इति श्नुः विकरणप्रत्ययः । ‘हुश्नुवोः सार्व-
धातुके’ (6-4-87) इति यण् । णत्वम् ।

2. ‘इदितो नुम् धातोः’ (7-1-58) इति नुम् । एवं सर्वत्र नुम् ।

3. क्विपि, ‘संयोगान्तस्य—’ (8-2-23) इति वकारस्य संयोगान्तलोपः ।

4. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति ख्रियामकारप्रत्ययः ।

A. ‘क्ष्मां दध्नुवन् मखचमिव्यसनानि रिण्वन् ऋक्षिण्वतां विरयणैरपथं, जिरिण्वन् ।’

धा. का. 2.71.

B. ‘जिन्वन्तसुर्वी निजरिण्वनैः सतां रण्वन्तमन्तर्भवधन्वपादपम् ।’ धा. का. 1.76.